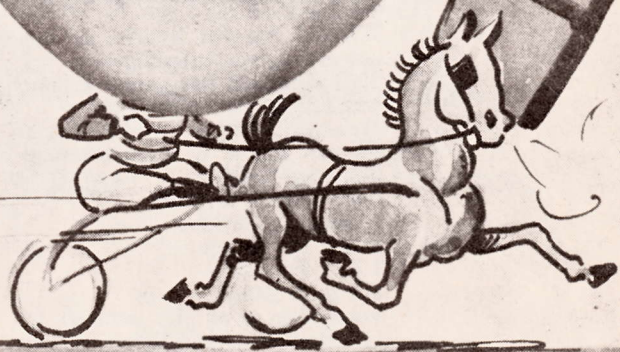

ODDS 777

LIVA WEEL

SANGENE I FILMEN

GLEMMER DU -

Glemmer du,
så husker jeg det ord for ord.
Alting brast,
men det gør heller ikke spor.
Minderne har jeg da lov at ha',
dem kan du aldrig, nej, aldrig ta'.
Husker du
de glæder, som vi sammen fandt?
Husker du
de tanker, som os sammen bandt?
Hver en dag
og hver en time har jeg talt.
Glemmer du,
så husker jeg alt.

GÅ MED I LUNDEN

Gå med i lunden,
så spidser vi munden
og fløjter den gamle sang om kærlighed
Lad skoven skælve,
og klokken slå ell've,
og månen og mælkevejen drysse ned.
Vi er kun dig og mig,
mig og dig,
til at gå i takt.
Og hvis du klemmer mig,
glemmer jeg,
hvad mor har sagt.
Gå med i lunden,
så spidser vi munden
og fløjter den gamle sang om kærlighed.

DRØMMER MAN OM DEN

Drømmer man om den,
vågner man aldrig op igen.
Og den stakkels gæst
sander, at hjemme der er bedst.
Hvis han trods alt står det igennem
uden en svajning,
så sku' han bare se sin regning.
Drømmer han om den,
vågner han aldrig op igen.

FY, FY, FY, FY, FREDERIKKE

Fy, fy, fy, fy, Frederikke,
det kan man da virkelig ikke.
Hold dine negle fra mændene,
selv om de ofte er spændende.
Hvor har du dog dine blikke?
Fredere- Fredere- Frederikke.

HVORFOR, HVORFOR,

HVORFOR SÅ ALENE -

Hvorfor, hvorfor, hvorfor så alene,
når een og een tilfældigvis er to?
To i dammen, der passer sammen,
som om de var et par sko.
Man skal være to på livets scene
og man kan få så styrtende med held
blot man kender,
hvor tampen brænder
i hjertets lille tabel.
3 er 1 for mange —
1 er 1 for lidt —
alle gode gange
viser at to er og bli'r nummer 1.
Hvorfor, hvorfor, hvorfor så alene,
når een og een tilfældigvis er to?
To i dammen, der passer sammen,
som om de var et par sko.

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

LIVA WHEEL

i

ODDS 777

Personerne:

Hansy Hansen	<i>Liva Wheel</i>
Godsejer Rosen	<i>Emanuel Gregers</i>
Inga Rosen	<i>Inger Stender</i>
Hans Berg	<i>Angelo Bruun</i>
Sadolin	<i>Svend Bille</i>
Nicolaisen	<i>Schioler Linck</i>
Martin	<i>Axel Frische</i>
Johanne	<i>Helga Frier</i>

Isenesættelse:

GEORGE SCHNÉEVOIGT

Manuskript:

PAUL SARAUF og FLEMING LYNGE

Musik:

DAN FOLKE og KAI NORMANN ANDERSEN

Sangteksterne:

BØRGE og ARVID MÜLLER

Orkester:

OTTO LINGTON

Produktion:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

ODDS 777

Godset »Rosenholm« klæder sig til fest. Godsejer *Rosens* datter *Inga* fylder 15 år. Glad og spændt står hun ved fødselsdagsbordet og pakker sine gaver op... og dem er der mange af. Men dog savner hun een: gaven fra sin højtelskede far! En mor har hun ikke — *Rosen* har i mange år været enkemand.

»Min gave er på trapperne,« siger *Rosen*... og ind fra verandaen kommer *Martin*, godsets betroede staldmand, med fødselsdagsgaven — *et lille føl*! Det fineste travereføl, der endnu er født på *Rosenholm*. *Inga* bliver strålende lykkelig for dyret og døber det »*Robinson*« — fordi det er født på en fredag.

»Jeg tror, han engang vinder det store travenderby,« siger *Martin*.
»Han vil bringe huset lykke!«

— — —
Flere år er gået, og »*Robinson*« har vokset sig stor og stærk. Kyndige folk indenfor travsporten mener, han er en hest med chancer. Til disse kyndige hører *Hansy Hansen*, der står i en kø foran en totalisator på traverbanen, for at ofre en 5-kroner på »*Robinson*«s chance. *Hansys* ydre livsvilkår er særdeles beskedne — hun er køkkenpige i en stor køben-

havnsk restauration — men en pige med fut og humør i — parat til at gribe chancen i livet — om den skulle komme til hende.

Godsejer Rosen og Inga følger spændt løbet fra hesteejernes loge — i selskab med overretssagfører *Sadolin*, der ikke lægger skjul på sin interesse for den yndige unge dame, som Inga er blevet i de forløbne år.

»Hvis »Robinson« vinder i dag,« siger godsejeren, »har han en stor chance i derbyet om et par måneder.« — Men »Robinson« vinder ikke. Den springer lige før målet, fordi kusken, på trods af Martins advarsel, bruger pisken. Almindelig skuffelse! *Sadolin* kommer med nogle hånende bemærkninger, der får godsejeren til energisk at forsvare hesten og dens chancer i det kommende derbyløb. Resultatet bliver et væddemål mellem godsejeren og *Sadolin*, der holder hundrede tusinde mod ti på, at »Robinson« ikke vinder derbyet.

Skuffelsen er ikke mindst for *Hansy*, der har set sin 5-kroner ryge i lyset. Hun udøser sin bitterhed overfor veninden *Johanne*, en tidligere køkkenkollega, der er gået over i det mere kunstneriske, idet hun er blevet syngepige på Dyrehavsbakken — forlovet med teltholderen hr. *Nicolaisen*. Teltholderen trøster *Hansy* — han har selv en hest på traverbanen — og *Hansy* bliver fyr og flamme, da han fortæller, at der skal være et dameløb senere på sæsonen — og hvis *Hansy* har lyst, må hun gerne køre hans hest. Men forsynet er yderligere *Hansy* nådigt, idet det viser sig, at *Hansy* i forvirringen har fået udleveret en forkert bon i

totalisatoren — hun har slet ikke spillet »Robinson«, men ved et tilfælde fået vinderen — en fuldkommen outsider, så Hansy for sin 5-kroner får 527 igen! At beskrive Hansys lykke med ord er for fattigt. Endelig er chancen kommen til hende — og nu gælder det om at bruge den — til noget rigtigt — noget stort. Den skal ikke klattes væk.

Og nogle dage efter finder man en »konsulinde H. Hansy« installeret på »Marienlyst« — i et af de dyre værelser med udsigt over vandet.

Hansy bruger sin chance.

Godsejer Rosen og Inga har også taget ophold på »Marienlyst« — og den trofaste følgesvend overretssagføreren er fulgt efter.

En morgen, da Inga og Sadolin plasker lystigt i voverne, dukker pludselig en pæn ung mand op — i Ingas betænkelige nærhed. Han hedder *Hans Berg* — og Inga finder ham egentlig nok så tiltalende som overretssagføreren. — Men ak, ved middagen får Inga en overraskelse, der bibringer hende et lille stød for hjertekulen: den unge mand *serverer* for dem. Hans Berg er tjener!

Godsejerfamilien og Hansy stifter hurtigt bekendtskab — og på tennispladsen — og mange andre steder rystes de yderligere sammen. Og en skønne dag opdager Hansy, at hun er forelsket — inderligt og gammeldags forelsket i den smukke, statelige godsejer — og da Rosen også er forelsket i hende, ville det være såre lykkeligt, hvis ikke — ja, *hvis ikke* »konsulinde H. Hansy« tilfældigvis var kokkenpige.

Et middagsblad har i nogen tid bragt en række morsomme og mon-dæne sommerbreve fra »Marienlyst« — tydeligt bygget på selvoplevelser — for samtlige gæster finder sig selv ret nøje og nærgående beskrevet. Men hvem skriver dem? En af gæsterne må det jo være — men hvem? Ingen ved det — undtagen Hansy, der snart er kommet under vejrs med sammenhængen: Hans Berg er *ikke* tjener, men en ung, smart journalist — der på denne måde søger at finde »godt stof« til bladet — og unægte-lig også har fundet det.

Men Inga ved ikke andet end, at han er tjener — og forlover sig med Sadolin.

Morgenens efter er Hans Berg forsvunden, og da godsejeren spørger efter konsulinden, viser det sig, at hun også er rejst.

Hansy er igen i sit køkken — her føler hun, at hun hører til og ikke på »Marienlyst«. Og aldrig skal hendes elskede godsejer få at vide, hvem hun egentlig var. — En ubehagelig meddelelse vækker brutalt Hansy af alle søde — og sørgelige drømmerier. Hun er afskediget fra sin plads i køkkenet! Personale-indskrænkning. De dårlige tider! — Og Hansy står uden en klink. Hvad skal hun gribe til? Da vandrers hendes tanker til Johanne og Nicolaisen, teltholderen på Dyrehavsbakken!

— — —
Og snart efter finder vi Hansy på tribunen i »Valhalla«, hvor hun

mellem de andre syngepiger kvæder sine muntre og vemodige sange og henrykkes af tilskuerne til uforbeholden begejstring.

Men da er Rosen og Inga blandt tilhørerne — og de forstår nu grunden til økonsumlindens pludselige og gedulgte forsvinden — og går hurtigt deres vej fra sangerindeteltet.

Godsejeren har økonomiske vanskeligheder — og da Inga hæver forlovelsen med Sadolin, er hans vanskeligheder forøget — idet Sadolin havde stillet et større lån i udsigt, men nu selvølgelig tager tilbuddet tilbage. Kun »Robinson«s derby-sejr kan bringe godsejeren på fode igen.

Den store dag kommer — derbyløbet! Traverbanen stoppende fuld af mennesker — smældende flag — spænding — ikke mindst hos Hansy, der ved hvilket ansvar »Robinson« bærer i dag. Hun er selv ovre i stalden, idet *dameløbet* skal afslutte derbydagens forskellige løb, og hun selv skal køre Nicolaisens hest.

Den eneste, der *uden* spænding imødeser derbyløbet, er Sadolin. Han smiler hoverende, da nr. 13 — »Robinson« — bliver hejst ned af starttavlen — den starter ikke — nej, og han kender grunden: han har bestukket kusken til pludselig — lige før løbet — at få forfald! Ingen anden hest er til stede. »Robinson« må udgå. — Rosen er fortvivlet. Inga styrter over i stalden, sammen med Hans Berg, der pludselig — i farens stund — har meldt sig til undsætning. Hestene kører ud på banen til det store løb. — Men hvad er det? »Robinson« starter jo alligevel. Hven kører den da? Hvem? Ja — hvem tror De?

Hansy kører for livet — for at redde sin godsejers penge — redde — måske — sin egen lykke i havn.

Om hun redder den? Om hun kører »Robinson« til sejr? Om Sadolin må af med de hundrede tusind til godsejeren? — Ja, De kan jo prøve på at gætte.

Gæt! —

